

Selejtezés

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 38. szám, 2019. szeptember 20.

„Hiába tanulta meg Petőfi Sándor *Magyar vagyok* című versének mind az öt versszakát az a nyolcadikos fiú, akit a Nemzeti Közzolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara felkért, hogy szavaljon a március 14-i rendezvényen. A verset ugyanis a szervezők miatt nem mondhatta el.”
(444.hu)

„Kár volt túsarkút húznod!”

A buszmegállótól meredek utcán kell felkaptatni a helyszínig.

„Vajon miért nem a hivatalában találkozunk? Betegállományban van, ahogy a titkárnője mondta? Mese habbal! Ha gyengélkedik, el lehetett volna halasztani ezt az egészet.”

Luxusházak vagy inkább villák. Autó nem áll egyik kapu előtt sem, persze, itt mindenkinek van garázsa.

„Még azt sem döntötted el, hogy melyik habitus illik a helyzethez. Szerény tekintélytisztelő megilletődöttség, hisz mégis csak egy kormánytaggal fogsz beszélni, te, a kezdő újságírócsocskó? Vagy lépj fel harcos, igazságkereső riporterként? A kettő egészséges ötvözete lenne a legjobb.”

Nem lakáj nyitja a kaput Magdinak, hanem személyesen a kormánybiztos. Puha kézfogása és túlzóan meleg mosolya mintha jelzések lennének, hogy regisztrálta: a látogató egy hölgy, aki ráadásul kifejezetten szép.

- Kávé? Tea? Láttam, hogy nem kocsival jött, akkor talán egy konyak?